

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. P. G.**, bývajúceho v L., Ul. H. č. X., zastúpeného JUDr. L. M., advokátom so sídlom v P., Ul. S. č. X., Č., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku príplatku k sirotskému dôchodku, na odvolanie právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. L. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. júna 2007, č.k.5 Sd 54/2007 – 24 v časti, týkajúcej sa trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 21. júna 2007, č.k. 5 Sd 54/2007 – 24 v časti, týkajúcej sa trov konania **z r u š u j e** a vec vracia krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove uznesením z 21. júna 2007, č.k.5 Sd 54/2007 – 24, zastavil konanie o preskúmanie troch rozhodnutí odporkyne o výške príplatku k sirotskému dôchodku, a to rozhodnutia I. z 25. januára 2007 číslo X., rozhodnutia II. z 25. januára 2007 číslo X. a rozhodnutia III. z 25. januára 2007 číslo X.. Súčasne vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že písomným podaním z 11. júna 2007 vzal navrhovateľ späť opravné prostriedky, podané proti uvedeným rozhodnutiam, preto podľa § 250d ods. 3 OSP konanie vo veci zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 151 ods.1 a § 246c OSP. Zdôraznil, že podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. S poukazom na § 149 ods. 1 OSP krajský súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi s odôvodnením, že jeho právny zástupca v oznámení o späťvzátí návrhu trovy nevyčísľil a neurobil tak ani dodatočne, do dňa rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie právny zástupca navrhovateľa v časti o trovách konania a žiadal výrok napadnutého rozhodnutia krajského súdu zrušiť a vec mu

vrátiť v tejto časti na ďalšie konanie. Namietal, že trovy právneho zastúpenia žiadal priznať už v návrhu zo 16. februára 2007 a neskôr aj v návrhu na zastavenie konania navrhovateľa. Výšku trov konania nevyčíslil, lebo ich výšku do dňa rozhodnutia súdu nemohol vedieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal vec podľa § 214 ods. 2 písm. f) OSP bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie krajského súdu vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 1 OSP /zákona č. 99/1963 Zb. o občianskom konaní súdnom v znení zákona č. 341/2005 Z.z./ o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak ide o prisúdenie trov konania podľa § 149 ods. 1, advokát je povinný trovy právneho zastúpenia vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak advokát v tejto lehote trovy právneho zastúpenia nevyčíslil, súd mu náhradu trov právneho zastúpenia neprizná.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal prostredníctvom svojho právneho zástupcu zrušenia rozhodnutí o výške príplatku k sirotskému dôchodku.

Odporkyňa všetky tri napadnuté rozhodnutia o výške príplatku k sirotskému dôchodku nahradila rozhodnutiami z 3. mája 2007 číslo X., v ktorých aj odôvodnila postup pri určení výšky príplatku k sirotskému dôchodku od 1. júla 1990, od 8. októbra 1990 a od 8. marca 1991.

V dôsledku tejto skutočnosti vzal navrhovateľ späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, preto prichádzalo do úvahy použitie § 151 ods. 1 OSP, lebo navrhovateľ náhradu trov konania žiadal a ich náhradu by v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia mala znášať odporkyňa.

V dôsledku späťvzatia návrhu musel súd uznesením konanie zastaviť. Toto uznesenie, ktorým došlo k skončeniu konania, súd nevyhlasuje. Povinnosťou súdu preto bolo vyzvať

navrhovateľa, aby náhradu trov konania vyčíslil do troch pracovných dní od doručenia výzvy a rozhodnúť o ich náhrade v zmysle hore uvedených zákonných ustanovení.

Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov právneho zastúpenia, ktorú súd prvého stupňa žalobcovi nepriznal s odôvodnením, že jeho právny zástupca si tieto trovy nevyčíslil ani v opravnom prostriedku, ani pred rozhodnutím, ktorým došlo k skončeniu konania, hoci podľa § 151 ods. 1 OSP v znení platnom od 1. apríla 1994 tak bol povinný urobiť. Nevyčíslením trov právneho zastúpenia právneho zástupcu navrhovateľa nezaniklo navrhovateľovi právo na priznanie ich náhrady, pretože naďalej platí, že o povinnosti na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu, a to spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí /§ 151 ods. 1 prvá veta OSP/, pričom medzi trovy konania patrí aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Ak preto v konaní, skončenom zastavením konania v dôsledku správania sa odporkyne, bol návrh na začatie konania vzatý späť a súd musel konanie zastaviť, navrhovateľovi, ktorého zastupoval advokát, súd prvého stupňa mal priznať aj náhradu trov právneho zastúpenia, hoci ich výšku mohol zistiť až po výzve súdu, aby výšku trov konania vyčíslil. Takúto výzvu však súd prvého stupňa právnenému zástupcovi navrhovateľa nedoručil, preto jeho rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia bolo predčasné a navyše vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie v časti, týkajúcej sa trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová